

Nemzetközi Szolidaritási Reflexió

Boldogasszony Iskolanővérek

Shalom

A diverzitás tisztelete

2023. október

Bevezető

Mire is gondolok, amikor a diverzitás tiszteletben tartásáról beszélek? Arra, hogy társadalmunkban minden embert nemtől, kortól, vallástól vagy származásától függetlenül elismerünk és megbecsülünk. Arról szól, hogy miként kezeljük a sokszínűséget, hogyan fogadjuk el előítéleteinket és korlátainkat, és hogyan vezessük az embereket az egység felé. Iskolanővéreként az a küldetésünk, hogy életünket azért az egységért áldozzuk, amelyért Jézus Krisztus küldetett. (vö. K/4.)

Felhívás imádságra

Isten, az emberek és a körülmények oly különbözőek, hogy nehezen illesztjük be őket saját gondolkodási sémáinkba. Uram, Te a legkülönbözőbb jellemvonásokkal alkottál meg bennünket. Szerető Istenem, áldalak, hogy nem vagyunk egyformák. Azt hiszem, az elég egyhangú lenne. Nem azért, mert unalmas vagyok - bár az is lehet -, hanem inkább azért, mert hiányozna a sokféleség, az a sokféle mód, ahogyan az ember hozzájárul ehhez a világhoz. Köszönöm ezt a sokszínűséget!

Tapasztalat

Meglehetősen nehéz ezzel a témával kapcsolatos tapasztalatokról írni, mivel a „diverzitás tudatosítása vagy tisztelete” nagyon széles skálán mozog, és minden olvasónak más és más tapasztalata van a mindennapokban megélt különbözőségek kezeléséről. Tizenéves kamaszok osztályfőnökeként, 32-37 diákkal, ennek megfelelő számú személyiséggel kellett foglalkoznom. Nagy kihívást jelentett számukra és számomra is, hogy mindannyiukat elfogadjam a maga sokszínűségében. Közösségeinket vizsgálva valami hasonlót láthatunk, különösen a nagyobb létszámú közösségekben. Különböző karakterek és generációk alkotják - még akkor is, ha mindannyian iskolanővéreként éljük az Szabályunkat, a *Küldetéstek van-t*. Bizony sokszor kisebbfajta csodának számít, hogy a sokféleség ellenére vagy éppen a sokféleség miatt, remekül megy az együttélés.

Kongregációként évek óta próbálunk az interkulturalitás szellemében élni, különösen a tartományok összeolvadásának köszönhetően. Hogyan tud a sokféleség tudatosítása és tisztelete növekedni és sikeressé válni ezekben a példákban és ezeken túl? Ezen a ponton szeretném emlékeztetni Önöket Németország egykori kancellárjának három szavára, amelyek a sajtóban világszerte megjelentek: „Meg tudjuk csinálni!”. Szeretném ezt a három szót abba a kontextusba helyezni, amelyből idézték. Egy 2015-ös sajtótájékoztatón Angela Merkel így nyilatkozott: „Egész egyszerűen fogalmazok: Németország erős ország. Az indítéknak, amellyel ezekhez a dolgokhoz közelítünk, a következőnek kell lennie: Annyi mindent elértünk - meg tudjuk csinálni! Meg tudjuk csinálni, és ha valami az utunkba áll, azt le kell győzni. Dolgozni kell rajta.” Ez az, amit mindannyiunknak újra és újra meg kell tennünk a mindennapi életünkben. A megfelelő együttműködés - a sokféleség ellenére vagy éppen azért - személyes elkötelezettséget igényel, még akkor is, ha ez gyakran igen küzdelmes. Az eredmény nagyon gazdagító és színes lehet. Bátorságra van szükségünk a különbözőség elfogadásához, hogy „ne fosszuk meg a világot a sokszínűségétől, a szépségétől és végső soron az emberségétől”. ([Fratelli Tutti](#) 100.)

Reflexió

Ha a sokszínűség tiszteletét szem előtt tartva élünk, akkor sokat tanulhatunk önmagunkról és másokról. Megértjük és elfogadjuk azt, hogy az emberek között léteznek különbségek az életkor, a nem, a kultúra,

a faj, az értékek, a képességek és a nézetek tekintetében, ami arra hív, hogy képesek legyünk megfelelően együttműködni olyan emberekkel, akik másképp néznek ki, viselkednek vagy vélekednek, mint mi. A különbségekre való nyitottság elengedhetetlen a társadalomban való együttéléshez és az igazságos világ megteremtéséhez. Ez a tudatosság teszi lehetővé, hogy legyőzzük az individualizmust, az előítéleteket és a hátrányos megkülönböztetést helyi és globális szinten egyaránt.

A változással, ahogy emberi mivoltunkban fejlődünk, tudatosságunkat bővítjük és kapcsolatainkat tökéletesítjük, s ezzel a sokféleség koncepciója is formálódik. Ha visszatekintünk eddigi életünkre, vagy nagyobb léptékben például Kongregációnk történetére, láthatjuk, hogyan értettük és éltük meg a sokféleséget századunk hajnalán. Megértésünk és életvitelünk kibővült, amely arra ösztönöz, hogy sokféleségünk tiszteletben tartásával éljünk, és továbbra is együttműködve haladjunk az előttünk álló úton, mindezt Isten ránk bízott küldetésének szolgálatában. A *Küldetések van* is erre bátorít: „*A világban és az egyházban uralkodó sokféleség közepette fontos jel lelki közösségünkben az állandó egységre törekvésünk. Mivel tudjuk, hogy az egység a sokféleségben fejeződik ki és általa gazdagíthat, arra törekszünk, hogy Isten népében egységesítő erő legyünk. Ugyanakkor azok az emberek, akikhez küldettünk, segítenek Krisztus-kapcsolatunkban, és ösztönöznek, hogy megújítsuk az ő küldetésére vállalt önátadásunkat.*” (ÁD/10.)

Ha a sokféleség tiszteletében szüntelenül a növekedés útján járunk, akkor válik lehetségessé, hogy változtassunk, tanúságot tegyünk, és átformáljuk a világot. Küldetésünk folytatásához, hogy Isten szeretetét teljes lényünkkel hirdessük, függetlenül attól, hogy milyen emberekkel találkozunk, és hogy hol találkozunk velük, a legutóbbi Általános Káptalanok irányadó nyilatkozataiból merítünk: *A szeretet nem várhat és a Szeretet mindent odaad.*

Teendők

A 25. Általános Káptalanra készülvén, a kultúrák közötti párbeszéd tapasztalatai, A világot átfogó közösség prófétai tanújaként élni felszólítás arra ösztönöz bennünket, hogy MÉLYÍTSÜK EL, ápoljuk és gazdagítsuk közösségi és szolgálati életünket, hogy kedvességet, tiszteletet és törődést, valamint megbocsátást, kiengesztelődést és békét kínáljunk mindazoknak, akikkel kapcsolatba kerülünk.

- Tanuljunk valami újat azoktól az emberektől, akik különböznek tőlünk. Engedjük, hogy ez kiszélesítse a látókörünket, és személyiségünket is fejlessze.
- Ismerkedjünk meg velük, és tegyük fel kérdéseinket. Kerüljük a sztereotípiákat és ismerjük fel, illetve kezeljük az esetleges tudattalan előítéleteket.

Támogassuk a társadalom perifériájára szorult embereket vagy csoportjaikat abban, hogy tiszteljük és befogadjuk őket.

Záró Imádság

Isten, az emberek és a körülmények oly különbözőek, hogy nehezen illesztjük be őket a gondolkodásmódunkba. Sokféle tulajdonsággal rendelkezünk: származás és bőrszín, életkor és nem, etnikum és kulturális hagyomány, vallási, politikai és szexuális irányultság, félelmek és remények, álmok és látásmódok. Ám mindannyiunkban ott van az a vágyakozás, hogy elismerést és biztonságot kapjunk. Szabadíts meg minket a vakságtól, amely csak egyetlen utat lát valamennyiünk számára. Szabadíts meg minket az előítéletek és a közömbösség minden béklyójától. Add meg nekünk a testvériség és a szolidaritás szellemét. Vedd el tőlünk a félelmet, hogy veszíteni fogunk, ha megnyitjuk a magunk által felállított határokat. Engedd, hogy tisztelettel és szabadsággal közeledjünk egymáshoz, és hogy előkészítsük a kiengesztelődés mezejét, hogy Országod gyümölcsei sokféleségben és bőségben teremjenek. *Amen!* (*Prayer for Tolerance*)

Összeállította Maria-Theresia Knippschild, nővér (Bajor Tartomány), a nemzetközi Shalom hálózat számára.
A grafika a 24. általános káptalan irányvonalához tartozik. A dizájnintervet a Kongregáció Kommunikációs Hivatala készítette.